

گورستانی قدیمی

دردهکده جئر کلاک (کلاک پایین) از دهکده‌های اوزرود نور سنگهای قدیمی این گورستان بدین شرح بود :

«الحکم لله الواحد القهار وفات المرحوم حاتم على ولد مرحوم محمد يوسف بتاریخ ربيع الاول سنة ۱۲۳۸» .

«الحکم لله الواحد القهار وفات المرحوم المبرور المغفور الى رحمة الله رضوان جایگاه حسن على بن هرتضی قلی ملقب بكليج^۱ بتاریخ شهر جمادی الثانی سنة ۱۲۳۹» .

[در] فصل بهار گشتم القصه هلاک دارم جگر [ی] کباب و چشم فمناک گلهای همه سر زخاک بیرون کردند الاگل من که سرفرو برد بخاک ای خاک تیره دلبر مارا عزیزدار کاین نورچشم ماست که در برگرفته .

«الحکم لله الواحد القهار وفات مرحوم مغفور على کرم ناکام ولد مرحوم یحیی کلیج بتاریخ پنجم تیر ماه قدیم سنّة ۱۲۷۴» .

قلعه نارچو

بر قله و بازوی کوهی در جنوب شرقی کلاک بالا

بر قله کوهی منفرد (عکس شماره ۸۳) و بازوی که در شمال غربی آن واقع می‌شود آثار دیوارهای قلعه‌ای قدیمی است. میان این قله و بازو دره‌ای بسته و عمیق است که جلوی دهانه آن را دیواری از سنگ و گچ چیده‌اند تا کسی نتواند از این

۱- بکسر جیم . ۲- بضم کاف . ظاهرآ از خاندانهای قدیمی ساکن کلاک پایین بوده‌اند که امروز اثری از ایشان نیست . خاندانهای قدیمی کلاک پایین امروز نام آور و آلمزان خوانده می‌شوند .

دره به بنهای قلعه راه پیدا کند(عکس شماره ۸۴). درازای این دیوار ده متر است و هفت متر از بلندی آن تا امروز بر جای است و پهنای آن به ۷۵ سانتیمتر می‌رسد . در فرورفتگی شمالی بازوی شمال غربی آب‌اباری مدور است که قسمت پایین آن در کوه کنده شده و قسمت بالای آن باسنگ و گچ چیده شده است . بر بالای قله منفرد و بازوی شمال غربی آن دیوارهای بنهای فراوانی است . در پاره‌ای جاها بلندی دیوارها تا یک متر نیز می‌رسد . باقی آنها خراب شده وصالح ساختمانی آنها که سنگ نتراشیده و گچ سرندي بوده است به دامنه‌های پرشیب قله و بازو ریخته است . در دیواری که جلو دره بسته‌اند، چندین سوراخ بزرگ و کوچک دیده می‌شود . قله نارچو ۴۲ درجه شمالی و قله آزادکوه ۱۳۳ درجه غربی و قله چله‌خانه ۱۳۷ درجه غربی است .

آثار بنایی از سنگ

بر گردنه چله‌خانه نزیر قله آزاد کوه

بر سر این گردنه بنایی از سنگ و گچ به درازا و پهنای دو متر است . پهنای دیوارها به ۷۵ سانتیمتر می‌رسد . بام این بنا که گنبدی شکل بود تا سال ۱۳۶۸ شمسی بر جای بود . در ورودی این اطاق رو به شمال و به طرف قلعه نارچو است و فعلاً بر اثر حفاری زیاد جعلها اسفلها اعمالیها .

برای رسیدن به چله‌خانه از راه کلاک بالا یا از راه وارنگه رو^۱ و سوتک^۲ می‌توان رفت .

۱- دهکده‌ای از دهکده‌های لورا است که آب رودخانه آن پس از اتصال به آب ولات رو (ویه - لات - رود) و گاجره و گردنه دیزین در گچسر به آب کندوان می‌ریزد . ۲- بفتح تاء .

قسمت سمت راست چهارچوب:

«امر با تمام هذه الباب مزار متبرک مبارک حضرت امامزاده معصوم کیا پاشا بن
کیا یوسف ویلک رحمة خدای بر صاحب خیر باد
خدایا بذلت میران از درم که صورت بنند دری دیگرم» .
بر قسمت پایین چهارچوب که احتمال پا خوردن و فرسودگی داشته است ،
شده کاری نکرده اند .

بائوی سمت راست لنگه سمت راست :

السموات والارض و كان الله علیمًا حکیماً - تا - و كان ذلك عند الله ». .

پاسار بالای لنگه سمت راست:

« فوزاً عظيماً و يعذب المنافقين ». [١]

پاسار بالای لنگه سمت چپ:

« والمنافقات والمشركين والمشركات ». .

«الظانين بالله سوءظن - تا - هشر أو نذر». بائوى چپ لىكە سمت چپ :

بائوی سمت چی لنگه سمت راست :

« لِيُوْمَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ – تا – اجْرًا عَظِيمًا ».

بائوی سمت راست لنگه سمت چپ :

«سيقول لك المخلفوں - تا۔ بل کان اللہ بما ». .

پاسار پایین لنگه سمت چپ :

« تحملون خيراً ».

تنکه چهار گوشہ بالای لنگه سمت راست:

آثار بنایی قدیمی

قلة آزاد کوہ

برقله آزادکوه سه اطاق چهارگوشه از سنگ و گچ است (عکس شماره ۸۵).

پهنهای دیوارهای آنها به ۷۵ سانتیمتر می‌رسد. بلندی دیوارهای موجود در حدود یک متر است. شاید سابقاً این اطاقها طاقهایی داشته‌اند فعلاً بر اثر حفاری و کندوکاو گنج گیران زیر و رو شده‌اند.

مامزاده موسی بن عون بن موسی الكاظم عليه السلام

در دهکده‌ای از دهکده‌های اوزرود نور

بنایی است هشت ضلعی با بامی کلاد درویشی
 (عکس شماره ۸۶) و صندوقی قاب و آلت کاری
 در وسط بنای اصلی مرقد را پوشانده است . طرح
 صندوق امامزاده بدین شکل است :

در ورودی بقوعه بسیار ظریف و پر کار است (عکس شماره ۸۷) و بر چهار چوب و بافوها و پاسارها و تنشکهها کنده کاری دارد.

بر قسمت بالای چهار چوب:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ انْفَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا لِيغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقْدِمُ .

بر قسمت سمت چهار چوب:

من ذنبك و ما تأخر - تا - ايمانهم والله جنود ».

محمود در ملامحه اوز قرار داشت.

امامزاده سید زکریا

در دهکده اوز کلا از دهکده های اوز روود نور

بنای اصلی بقیه هشت ترک است و گنبدی کلاه درویشی دارد (عکس شماره ۸۸ و ۸۹) . سقف بنا گنبدی عرقچینی است . کفش کنی متصل به بنای اصلی است و صالح ساختمانی بقیه و کفش کن سنگ و گچ است . صندوقی قاب و آلت کاری مرقد را پوشانده است . وسط سقف گنبدی عرقچینی پنج خورشید دایره وار نقش کرده بودند . گل ولای سیل از دره مجاور بقیه ، به داخل کفش کن آمده بود و تا شصت سانتیمتری دیوارهای داخل کفش کن را پر کرده بود و اهالی مشغول پاک کردن بودند . بریکی از درگاههای بیرون کش کن کاشیکاری داشت و به سبک دوران قاجاری میان گوشدهای هر چهار کاشی گل میخی آهنین زده بودند . بریکی از کاشیها این عبارات خوانده می شد :

« تعمیر کننده امامزاده سید زکریا عالیشانان استاد محمد تقی و استادعلی اکبر خلف مرحمت پناه ملا ابراهیم کاشانی سنه ۱۳۰۲ ».

در ورودی بقیه یک لختی ، ساده و بدون نقش بود . این عبارات بر آن حک شده بود :

« ساخت باب مشهد مبارک سید معظم سید علی رحمة الله در تاریخ ماه مبارک سنه ثمانین و ثمانمائه ».

و بر قسمت پایین آن عبارات زیر خوانده می شد :

« درختان تابوند در کوه و بیشه بشادی باز باد این در همیشه

بر تنکه چهار گوشة بالای لنگه سمت چپ :

« یامحمد یا علی »

بر پاسار زیر تنکه چهار گوشة بالای لنگه سمت راست :

« بتوا اید دارم از همه باب ».

بر پاسار زیر تنکه چهار گوشة بالای لنگه سمت چپ :

« افتتح یامفتح الابواب ».

بر تنکه چهار گوشة وسط لنگه سمت راست :

« فرماینده هذه الباب المبارك ».

بر تنکه چهار گوشة وسط لنگه سمت چپ :

« کیا پاشابن کیا یوسف ویلک ».

بر بالای تنکه چهار گوشة پایین لنگه سمت راست :

« کس بی کسانی و من بی کسم ».

بر بالای تنکه چهار گوشة پایین لنگه سمت چپ :

« گرم دست گیری بجایی رسم ».

بر تنکه چهار گوشة پایین لنگه سمت راست :

« عمل یعقوب کم ».

بر تنکه چهار گوشة پایین لنگه سمت چپ :

« عمل خشنام لپاسانی ».

زیر تنکه چهار گوشة پایین لنگه سمت راست :

« فی تاریخ سنة ثلاثة و عشرين و تسعمايه ».

دو امامزاده در آبادی اوز به نامهای : موسی کیاسلطان و دیگری امامزاده

محمود بن عبدالله بن امام علی النقی بود که آثار تاریخی قابل ذکری نداشتند . امامزاده

«الله نور السموات والارض - تا - يضيىء ولو لم». ۱

در این امامزاده زیارت‌نامه‌های متعدد با خط خوش بود. یکی از آنها زیارت‌نامه وارثی بود که بر سرگ پادشاه حک شده و مورخ به سال ۱۱۲۷ قمری بود. شمایلهای متعدد با نقاشی‌های متوسط در این بقعه دیده می‌شد.

امامزاده محمود بن موسی الکاظم علیه السلام

درده‌کش نایه (ناحیه) از دهکده‌های اوزروه نور

بنای است هشت ضلعی با بامی کلاه درویشی (عکس شماره ۹۰) و سقفی گنبدی عرقچینی که نقش پنج خورشید را دایره‌وار داخل گنبد کشیده‌اند. در اضلاع هشت ضلعی در داخل بنا یکی در میان سرو خورشید نقاشی شده است بالای سر درگاه‌های اضلاع هشت‌گانه با خط خوب نسخ گچ بری شده است و دو نورگیر مشبك طرف قبلی و طرف شرقی بنای بقعه است.

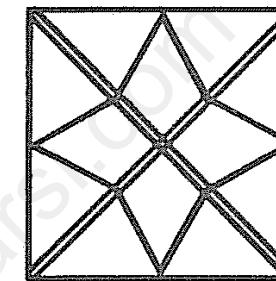
از طرف غرب مسجدی متصل به بقعد است که درازای آن شمالی جنوبی است و فیلپاها و ستونهای آن قدمت آن را به خوبی نشان می‌دهند. در رودی یک لختی قدیمی دارد. ایوانی جلو بقعة اصلی است که درازای آن ۵۳۵ و پهنایش ۱۸۰ سانتی‌متر است. راه رویی در این ایوان است که به در رودی یک لختی مسجد قدیمی ختم می‌شود. طرف شرقی بقعة اصلی نیز مسجدی نوبنیاد بنا کرده‌اند و از همین طرف انبار کوچکی وصل به بقعة ساخته‌اند.

۱ - ناحیه : ده از دهستان اوزروه بخش نور شهرستان آمل ، هفت کیلومتری غرب بلده و چهل و دو کیلومتری شرق راه چالوس. معصوم زاده‌هایی به نام شاهزاده محمود و چند معصوم زاده دیگر دارد که بنای آن قدیمی است و زیارتگاه توابع نور است (فرهنگ جغرافیایی ایران ، ج ۳) .

فرماینده باب مشهد یعقوب بن محمد کلاکی عمل استاد خسرو بن مرحوم علی نیجار فی [خوانده نشد]

یاد او درجهان بنیکی باد

هر که از ماکند به نیکی یاد

صندوق بقعه قاب و آلت کاری و طرح اصلی آن بدین شکل است :

بالای بدنه جنوبی صندوق این عبارات حک شده بود :

«بانی این صندوق گردید که بلائی حسین و علی ولد مرحوم آقامادکلاری به نیجار استاد سلم الله و محمد صادق فی سنّة ۱۲۰۷ ». ۲

بالای بدنه شمالی صندوق نیز آیاتی از کلام الله مجید حک بود و بدین ترتیب ختم می‌شد :

«و ما هو الا ذكر للعالمين نصر من الله و فتح قریب این چند کلمه یادگاری که بلائی نادعلی ولد مشهدی مرتضی قلی ». ۳

در وسط بدنه شرقی صندوق ، دری کوچک دولختی بود که این آیات از کلام الله مجید برخواشی این دولنگه حک شده بود .

«بسم الله الرحمن الرحيم اذا جاء نصر الله والفتح - تا - توابا ». ۴

«بسم الله الرحمن الرحيم سورة الاخلاص تا آخر و پس از کلمه « احد » یاطافی یا وافی یا معافی ... [دو سه کلمه را لای سیل گرفته بود] ». ۵

«آیه الكرسي از الله لا اله - تا - وسع كرسيه ». ۶

در ورودی بقعه دو لنگه‌ای است (عکس شماره ۹۱) . بلندی آن ۱۴۵ و پهناش به ۷۳ سانتیمتر می‌رسد . این عبارات با خطی متوسط برآن حک شده بود : بر تنکه مستطیل شکل بالای لنگه سمت راست :
«**لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ**» .

بر تنکه مستطیل شکل بالای لنگه سمت چپ :
«**مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَلِهِ اللَّهُ**» .

بر تنکه دیگر مستطیل شکل بالای لنگه سمت راست :
«**رَسِيدَمْ دَرِينْ مَوْضِعَ اَنْدَرِيْقِينْ**»
خوش آمد مرا یادگاری چنین .

بر تنکه دیگر مستطیل شکل بالای لنگه سمت چپ :
«**اَكْرَمَانِمَيْمَ درِينْ جَابِسِيْ**
زمایادگاری بماند همین » .

قسمت وسط لنگه سمت راست و قسمت وسط لنگه سمت چپ کنده کاری ظریف و طرحی جالب دارد .

بردو تنکه پایین لنگه سمت راست :
«**دَرْخَتَانْ تَابُونَدْ دَرْكَوهْ وَ بَيْسَهْ**
 بشادی باز باد این در همیشه
عمل استاد حبیب ابن استاد حسین نجاشی کمری » .

بردو تنکه پایین لنگه سمت راست :
«**وَقَفَ كَرَدْ أَسْتَادَ نَصِيرَ الدِّينِ اَبْنَ أَسْتَادَ سَهْرَابَ كَارَدَگَرَ الْمَعْرُوفَ فِي النَّايِ**
فِي تَارِيْخِ مَاهِ مِبَارَكِ جَمَادِيِّ الْآخِرِ سَنَةِ ثَمَانِيْنَ وَ ثَمَانِيَّهِ» .
ضریحی مرقد امامزاده را پوشانده است . بانی این ضریح و کیل المللک سوری

است و به سرکاری مرتضی خان ابن اسماعیل خان در تاریخ ۱۲۸۸ قمری به اتمام رسیده است .

این ضریح دارای دری دولنگه است و این ایيات برلنگه سمت راست حک شده است :

«**آفتاب مَلَكِ نورِ اَسْتَادِ اَيْنِ ضَرِيْحِ**
صورت غلمان و حور است این ضریح
در بساط هشت جنت در بهشت زینت حور و قصور است این ضریح
چشمها یش در تجلی تا به چرخ برگ شاخ نخل طور است این ضریح
شاهزاده حضرت محمد مسعود را شمع بزم اندر حضور است این ضریح
ثمان و ثمانین و هشتین بعد االف سنه ۱۲۸۸» .

بر تنکه سمت چپ ایيات زیر حک شده است :
«**يَسَابِنْ كَاظِمَ مُوسَى كَاظِمِ دَخِيلِ**
خدمت دارالامور است این ضریح
[يَكَ بَيْتٌ زَيْرَ دَمَاغَهِ اَسْتَ وَ خَوَانِهِ نَشَدٌ]

ما نده تا یوم نشور است این ضریح
از وکیل المللک سوری خدمتی مانده تا یوم نشور است این ضریح
مرتضی خان ابن اسماعیل خان یادگار کوی نور است این ضریح .
بر بالای لنگه سمت چپ در ضریح :
«**عَمَلَ أَسْتَادَ مُحَمَّدَ وَ أَسْتَادَ عَلَىِ اَبْنِ بَسْطَامِيِّ**» .

بر پایین لنگه سمت چپ :
«**لَعْنَةُ اللَّهِ بِرَبِّدَعْتَ گَذَارَنَدَهُ گَانَ مَعَافَ شَدَ (؟)**» .
در مسجد قدیمی متصل به بقعه یک لختی است (عکس شماره ۹۲) . بلندی آن ۱۶۰ و پهناش ۸۳ سانتیمتر است . طرح کنده کاریهای آن ساده است و این عبارات برآن حک شده است :
بر قسمت بالای در :

«المؤمن في المسجد كالسمك في الماء والمنافق في المسجد كالطير في القفص».
برقسمت وسط در :

«وقف كرد استاد خرداك آهنگر ابن حسن حداد في تاريخ ماه ذي قعده الحرام سنة سبع وسبعون وثمانائة». ابخار کوچک متصل به بقעה نیز دری به بلندی ۱۲۰ و پهنهای ۶۰ سانتیمتر دارد.
بر بالای لنگه سمت راست عبارات زیر حک شده است : «بخاریه استاد سهراب».

بر بالای لنگه سمت چپ : «ابن استاد عزالدین کاردگر کمرودی».
برقسمت پایین لنگه سمت راست : «عمل [استاد سلیمان بن حسین نجار فیروزی».

امامزاده خطیب و نجیب

در دهستانه نایه (ناحیه) از دهستانهای اووز رو به نور

بنایی است هشت ضلعی از سنگ و گچ با بامی کلاه درویشی (عکس شماره ۹۳). سقف بنا گنبدی و عرقچینی است و داخل بقעה نیز هشت ضلعی منظم است که درازای هر ضلع آن به یک متر می‌رسد. بر حاشیه پایین گنبد عرقچینی آیه ۳۵ از سوره نور با نام نویسنده بدین ترتیب نوشته شده است :

«الله نور السموات والارض - تا - بكل شيء عَلِيهِ كتبه على اصغر ۱۳۰۳». بر اضلاع جنوبی و غربی و شمالی نیز همین آیه ازاول تا آخر نوشته شده است و در آخر نام کاتب سابق الذکر بداین شرح آمده است : «كتبه على اصغر من طائفه ملا ۱۳۳۸».

تمثالی از معراج پیغمبر صلوات‌الله‌بانقاشی خوب داخل بقעה بر دیوار نصب است و این عبارات ذیل آن نوشته شده است :

«فرما يش حسن ملا فرزند صادق وفق امامزاده خطیب و نجیب معراج حضرت خاتم‌آییا ص بتاریخ غرة رمضان المبارک ۱۳۳۲».

ضریحی مشبك در میان بنای اصلی بقעה است که این عبارات بر آن حک شده است : «آفتاب ملک حور است این ضریح شاخ برگ نخل طور است این ضریح آیتی اندر جلال این دو ماه مانده تا یوم نشور است این ضریح بدستیاری صناعت دستگاهی استاد حسین نجار باشی خادمان این آستان طایفه ملا ولدان ملا شریف قاری سنه ۱۳۳۸ نوری ناحیه منطقه طایفه حیدریه».

سراسر کف و دیوارهای اطراف تانیم متری، کاشیکاری دوران قاجاری است بریک قالب کاشی نقش طاووس ظریفی دیده می‌شود.

بالای در ورودی بقעה این آیات با خط نستعلیق خوب نوشته شده است :

«بسم الله الرحمن الرحيم فالله خير حافظاً و هو ارحم الراحمين آيدازاين لالذاري بوی خطیب و نجیب میوزد از این مزار بوی خطیب و نجیب هر که در این آستان سر بزمین آورد بشنويد از این غبار بوی خطیب و نجیب هر که نماید گذر بر در این بسراگاه میبرد از او قرار بوی خطیب و نجیب میوزد از هرگلی در کف هر بلبلی بر سر هرشاخصار بوی خطیب و نجیب حق حقیقت که نور مشک ندارد ضرور یافت دگر اشتها بر بوی خطیب و نجیب از دم عاجز هنوز میوزد از خلق او در چمن این دیار بوی خطیب و نجیب بانی این روشه شد حاجی الله قلسی تاکده شفیع شوند حشر خطیب و نجیب^۱

^۱- ظاهرآ این آیات را خود حاجی الله قلسی ساخته است!

در شمال امامزاده، مسجد کوچکی به درازی ۶۸۰ و پهنای ۳۰۰ سانتیمتر است.
بقعه جمشید کیا سلطان در هشّل او^۱ و بقعه شاهزاده ابوالقاسم در شاه دارسن^۲
نایه (ناحیه) هر یک دارای اطاقی و ایوانی است و آثار تاریخی در آنها دیده نشد.

· امامزاده امان‌الله بن امام ذین‌العابدین علیه‌السلام
درده‌کده پیجده^۳ ازده‌کده‌های اوزروود نور

بنای اصلی بقعه هشت ترک و مصالح آن سنگ و گچ است. (عکس شماره ۹۵)
قطر دیوارهای بنا ۱۲۰ سانتیمتر است که خود نشانی بر قدمت بناست. بام آن کلاه
درویشی و سفیدکاری بوده است در سال ۱۳۴۰ شمسی آقای حسن نور محمدی پسر
رجبعی آن را حلب پوش کرده است. در شرق بنای بقعه ایوانی است که قبور چند تن
در آن بود و تاریخ سنگهای قبور ایشان مقدم بر سال ۱۳۰۰ قمری نبود. ازین ایوان
به کفش کن امامزاده وارد می‌شوند و از کفش کن با گذشتن از دری کوچک و ظرف
به حرم امامزاده می‌رسند. روی این در ظرفی را رنگ سبز زده و ظرایف هنری آن را
پوشانده بودند.

ضریحی مشبك در میان فضای مربع شکل در زیر گنبد عرقچینی داخلی قرار
دارد که مرقد امامزاده را پوشانده است.

۱ - بفتح هاء و تشديد سين . ۲ - بكسر سين . ۳ - پنج از خاندانهای
قدیمی ساکن نورند .

التماس دعا دارم از زایرین این حقیر حاجی الله قلی فی جمادی الثانیه
سنة ۱۳۱۹ ». ^۱

بنای اصلی بقعه از شرق و جنوب به مسجدی متصل می‌شود که سقف آن
پلورکشی و پردی کویی است.

بقعه امامزادگان داود کیا سلطان بن سالار بن جعفر بن امام
محمد تقی علیه‌السلام و حسن کیا سلطان بن ابوطالب بن
ابوالحسن بن امام محمد تقی علیه‌السلام در اراضی سنگ پل
نایه (ناحیه) ازده‌کده‌های اوزروود نور

بنایی است هشت ضلعی که بام آن سابقاً کلاه درویشی بوده و اخیراً بهم زده و
به شکل گنبد پیازی درآورده و آهن پوش کرده‌اند (عکس شماره ۹۶). داخل
بقعه نیز هشت ضلعی است و هر ضلع آن بالغ بر ۱۶۰ سانتیمتر است. دو نورگیر در
دو طرف جنوبی و شرقی است. دو چهلچراغ قدیمی به سقف گنبدی عرقچینی داخل
آویخته است.

ضریحی مشبك چهارگوش فلزی که روی آن را آب نقره داده‌اند، مسراقد
امامزادگان را پوشانده است. درازای این ضریح ۲۰۴ و پهنای آن ۱۳۸ و بلندی آن
۱۹۰ سانتیمتر است. سراسر بالای ضریح نرده کوتاه فنری از جنس ضریح است و
قسمت پایین ضریح تا بلندی ۴۴ سانتیمتری فلز یک پارچه بدون شبکه است.

بر لنگه راست در ورودی بقعه عبارات زیر حک شده است:

«استاد حسین نجار باشی ولدمرحوم مشهدی جعفر من طایفة حیدریه ۱۳۳۹ ». ^۲
بر لنگه چپ آن عبارات زیر خوانده می‌شود:

«بانی این درگاه محمد ولد حاجی محمدعلی من طایفة حیدریه ».

امامزاده جعفر بن امام علی النقی علیہ السلام
دردهکده انگروز از دهکده‌های او زرود نور

بنای اصلی بقعه هشت ترک با گنبدی کلاه درویشی است (عکس شماره ۹۶)
که از سنگ و گچ ساخته‌اند و داخل و خارج آن را سفید کاری کرده‌اند . داخل بنا
چهارگوش است و گرد مدور عرقچینی دارد . در هر یک از ترکها از داخل و خارج
طاق‌مایی بنا شده است .

جلود رورودی بقعه مسجدی بدرازای ۲۰ ر ۱۰ و پهنای ۱۰ ر ۳ متر بنا کرده‌اند .
چهار طاق گنبدی شکل توسری خورده ، با مسجد را تشکیل می‌دهند . در انتهای
مسجد ، کفش کن کوچکی است که در دولختی ورودی بقعه در آن باز می‌شود . این در
به بلندی ۱۵۰ و پهنای ۷۰ سانتیمتر است و کنده کاریهای بسیار ظریف دارد (عکس
شماره ۹۷) . این عبارات بر لنگه سمت راست آن حک شده است :

بر قسمت بالا :

« فرماینده هذه الباب مزار مبارک کیا جعفر سلطان ».

بر قسمت پایین :

« عمل خشنام بن علادین^۳ لواسانی ».

عباراتی که بر لنگه سمت چپ حک شده است :

بر قسمت بالا :

« کمال ابن سیاوش بازیار المعروف بانگروج^۱ ».

بر قسمت پایین :

- ۱ - بفتح الف و سکون نون و کسر گاف .
- ۲ - منظور علاء الدین است .
- ۳ - انگروج (بفتح الف و سکون نون) و انگریج منسوب به دهکده انگروز را گویند .

« فی تاریخ ماه مبارک شعبان سنة ثالث و ثلاثین^۱ و تسعمايه ».

صدقوقی از چوب گردو در میان بنای اصلی بقعه مرقد امامزاده را پوشانده
است . درازای آن ۱۶۰ و پهنای آن ۸۰ سانتیمتر است . بر بدندهای این صندوق
کنده کاری بسیار ظریف است . بر حاشیه بالای بدنه شمالی آن این آیات باخط خوش
نسخ حک شده است :

« بسم الله الرحمن الرحيم انفتحنا لك فتحاً مبيناً - تا - هو الذي ازل ».

بر حاشیه بالای بدنه شرقی :

« السكينة في قلوب - تا - كان الله عليماً حكيمًا ».

بر حاشیه بالای بدنه جنوبی :

« ليدخل المؤمنين والمؤمنات - تا - ظن السوء عليهم دائرة ».

بر حاشیه بالای بدنه غربی :

« السوء و غضب الله - تا - كان الله عزيزاً حكيمًا ».

بر بدنه جنوبی صندوق این عبارات حک شده است :

« عمل علاء الدين ابن محمد بن حسن لواساني »

عمل خشنام ابن علاء الدين بن محمد نجار لواساني .

بر بدنه شمالی صندوق عبارات زیر خوانده می‌شود :

« فرماینده هذه صندوق حضرت امامزاده احمد بن فریدون اسفار

فی تاریخ ماه مبارک ذی الحجه سنة اربع ثلاثین و تسعمايه ».

امامزاده احمد کیا سلطان بن امام موسی الکاظم علیہ السلام
در دهکده خجیر کلا از دهکده‌های اوزروه نور

بنای اصلی بقعه هشت ترک با گنبدی کلاه درویشی که از سنگ و گچ ساخته و
خارج و داخل آن را سفید کاری کرده‌اند (عکس شماره ۹۸). بنا از داخل چهار گوش
است که با جمع کردن گنجها، گنبدی عرقچینی بر چهار دیوار زده‌اند. مسجدی جلو
در ورودی بقعه است. ابتدا به مسجد و سپس به حرم بقعه وارد می‌شوند بالای در
ورودی مسجد شاخ بزرگی بزرگی نصب شده است. در ورودی بقعه و صندوق مزار
آن کنده کاری ساده داشت، این عبارات بر صندوق بقعه حک شده است:
«عمل استاد اسفندیار بن کیا فلک الدین کلوت در شهر محروم».

در دهکده خجیر کلا، بقعه ساده دیگری به نام «درویش محمد» نیز هست.

گور کیا داؤد بن کیا جمال الدین و یلک
در دهکده بیوش^۱ از دهکده‌های اوز رو د نور

در دامنه کوهی که مسلط بر دهکده بیوش است، گورستانی قدیمی است که از
قدیمترین ایام مردگان این دهکده را در آنجا به خاک سپردند. بر بالای زمین
بلندی در این گورستان گور کیا داؤد در بنایی چهار گوش به ابعاد چهار متر قرار دارد
(عکس شماره ۹۹). بام این مرقد هرمی مربع القاعده بوده که قسمتی از آن فرو ریخته
است یا گنج گیران طماع خراب کرده‌اند. داخل گور این مرد را کنده بودند و

۱ - پشم کاف و لام از خاندانهای قدیمی ساکن کوهستان مازندران. تمام ساکنان
اسیودرگا (آسیاب درگاه) لورا نزدیک گچسر نیز از خاندان کلوت‌اند.
۲ - بقعه دهکده اوزروه بخش نور شهرستان آمل، هفت کیلومتری غرب بلده و چهل و دو
کیلومتری شرق شوسه چالوس در حدود کندوان (فرهنگ جغرافیایی ایران، ج ۳).

جمع‌جمه و استخوان لگن خاصه اور از تابوتی که با آن تابوت به خاک سپرده شده بود،
بیرون کشیده بودند. کتیبه‌ای از سنگ مرمر بالای در ورودی این بنا است که این
کلمات بر آن خوانده می‌شود:

«الواصل الى رحمة الله تعالى

المغفور كيا داود^۱ بن كيا جمال الدين ويلك
علا . . . تاريخ نمائه» (عکس شماره ۱۰۰).

طرح خانه‌های قدیمی اربابی دهکده بیوش و پنجره‌های مشبات پر کار آنها موضوعی
است در خور بررسی و هطالعه بیشتر. مسجد و تکیه این دهکده متعلق به دوران
قاجاری است. کتیبه زیر در تکیه دیده شد:

«بسم الله الرحمن الرحيم

در عهد فیروزه باد اعلیحضرت قوى شوكت شاهنشاه هماليک ايران ناصر الدین
شاه قاجار خلد الله سلطانه جناب مؤتمن السلطان وکيل الملك محمد اسماعيل-
خان نوري حکمران کرمان و بلوچستان دام مجده این تکیه را بنا نمود
بتاريخ شهر دی‌حججه الحرام سنه هزار و دویست و هشتاد».

این کتیبه نیز در همین تکیه بر سنگ حک شده است:

«ياباعبد الله الحسين

حسب الفرمایش عالیجاه مقرب الخاقان جناب جلالت‌ما آب اجل اکرم اعظم

۱ - در محل معروف بود که کیا داؤد سه برادر دیگر به نامهای: کیا اسفندیار و
کیا جمشید و کیا کریم داشته است که گور آنان بر دامنه کوهها، مقابل یکدیگر است.

در طول مسجد، در وسط بنا، سه پایه چینه‌اند و طاق ضربی چهار قسمتی
مسجد براین پایه‌ها و دیوارهای اطراف متکی است.

در ورودی بقوعه دو لنگه و هر لنگه از اوواری یک پاره ساخته شده است.
براین دولنگه عبارات زیر حک شده است:
برلنگه سمت راست:

نَذَرُ الْبَابِ دَرْوِيشُ يَوسُفُ.

بن درویش موسی یاسلی ۴

بر لنگه راست:

عمل استاد محمود دارن، استاد.»

برلنگہ سمت چب :

«خشنامی»، محمود لیسانی.

صندوقي با کنده کاريهای بسيار ظريف ، دروسط بنای اصلی ، مرقد را پوشانده است . اين عمارت با لامبه شمال آن حث شده است :

« قد وقف هـذا في هذه القبر الشريفة المباركة التي سمي السيدة والهداية
و النقابة من آل طه ويس زبـدة اولاد سيد المرسلين سيد سعـدين قدس الله
روحـه وعلـيه [و عـلـي] آبـائـه التـحـيـة وـالـسـلام .»

بر پایین بدنه شمالي اين عبارات با خط بسيار خوش نسخ حک است :
«جناب تقوی شعار ورع آثار ساعی و بانی اين قبر بزرگوار درويش يعقوب بن درويش احمد نيلاً لثواب الله تعالى و فوز الجنستان عمل استاد ابراهيم بن خوش نام تحرير اساساني تحرير افي غرة محرم الحرام سنة ستة و سبعين و تسعمائه»

محمد اسماعیل خان و کیل المک^۱ دام اقبالہ العالی این تکیہ جناب سید الشهداء
بتاریخ شهر ذی الحجه الحرام سنہ ۱۲۸۰ بکفایت و استحضار عالیجاه عمدقہ
الاعاظم آقا محمد کاظم ملقب برئیس المذاکرین و بسعی و اهتمام عالیشان
محمد ابراهیم بیگ کرمانی کماشہ معظم الیہ سمت انعام پذیرفت ۔

بمقعه سید سعدی بن امام زین العابدین علیه السلام در دهکده یاسل^۲ از دهکده‌های اوزرود نور

بنای اصلی بقیه هشت ترک باگنبدی کلاه درویشی است (عکس شماره ۱۰۱) و از داخل چهار گوشه که پس از جمع کردن نتیجه گنبدی عرقچینی بر آن زده‌اند . در ورودی بقیه شمالی است که به مسجدی به درازای ۶۰۰ و پهنای ۵۳۰ سانتیمتر بازمی‌شود . درازای مسجد تقریباً شرقی غربی است . در ضلع شمالی مسجد دو طاقنماست که پهنای هر یک به ۲۶۰ سانتیمتر می‌رسد . در ضلع جنوبی نیز نظیر این دو طاقنما دیده می‌شود . در یکی از این طاقنماها ، در ورودی مسجد و در دیگری در ورودی بقیه اصلی است . در ضلع شرقی مسجد نیز دو طاقنماست که پهنای هر یک بالغ بر ۱۵۰ سانتیمتر است . نظیر این دو طاقنما در ضلع غربی است ولی در دو طاقنمای آن نورگیرهای مشبک چوبین نصب شده است .

۱ - وکیل‌الملک لقب مرتضی قلی خان پسر محمد اسماعیل خان نیز بوده است . محمد اسماعیل خان سردار و حکمران کرمان و بلوچستان و سیستان پسر مرحوم فتحعلی خان کوہنور حکمران اردبیل ومشکین وشاھسون است. اذرسان وسرشاناسان یوش اولاد رستم خان دا نیز باید نام برد . مرحوم محمد رضا خان و مرحوم حاجی علیرضا خان ومرحوم محمد یوسف بیگ آقا و مرحومه نوری خانم والده مرحوم آقا میرزا ذکی مستوفی خاقان مغفور فتحعلیشاه ومرحوم آقامیرزا نصرالله کلاتنت نور ساکن بلدۀ طبیه نور اولاد مرحوم رستم خان طاب ثراه بوده اند . ۲ - بفتح سین. ده از دهستان اوژرود پخش نور شهرستان آمل، ۷ کیلومتری غرب بلده ۴۲ کیلومتری شرق راه چالوس (فرهنگ جغرافیایی ایران، ج ۳) .

گنبد کلاه درویشی آن بودند . هیچگونه آثار تاریخی از در و صندوق در آن دیده نشد .

امامزاده یوسف بن یعقوب بن محسن بن امام موسی الكاظم علیه السلام در دهکده کلیاک^۱ از دهکده‌های کمرزو^۲ نور

بنای اصلی بقیه چهار ضلعی و از سنگ و گچ است (عکس شماره ۱۰۴) . داخل هر یک از اضلاع از خارج سه طاقنما است . بام بقیه گنبدی عرقچینی است که بالای آن را حلب پوش کرده‌اند . وسط گنبد از کف اصلی بنا در حدود پانزده مترا بلندی دارد و ظاهرآ بلندترین بنای مذهبی کوهستان نور است . این بنا دو در کنده کاری دارد . در اولی به مسجد و در دوم به حرم باز می‌شود . در اولی ظاهرآ برای این مسجد ساخته نشده است و مربوط به بنایی شخصی بوده که بعد از خرابی بدینجا منتقل کرده‌اند . دری دو لنگه است که بر کتیبه بالای لنگه سمت راست بیت زیر حک شده است :

« این عمارت تا ابد معمور باد
صاحبش بر دشمنان منصور باد »
(عکس شماره ۱۰۵) .

بر کتیبه بالای لنگه سمت چپ کلمات زیرخوانده شده است : « عمل احمد . . . کار . . . انتی . . . تسعماه » (عکس شماره ۱۰۶) در دوم در ورودی بنای اصلی بقیه است که در این مسجد قرارداده بلندی آن از داخل چهارچوب ۱۵۸ و پهنای دولنگه غیر از چهارچوب ۸۵ سانتیمتر است (عکس شماره ۱۰۷) .

۱- بضم کاف و سکون لام و فتح یاء . ده از دهستان بلده بخش نور شهرستان آمل ، چهار کیلومتری جنوب بلده (فرهنگ جغرافیایی ایران ، ج ۳) . ۲- بضم کاف و میم .

در مسجد بقیه سید سعدین یک بجهت کش چوبی بزرگ است که معروف است کفش سید مزبور است (عکس شماره ۱۰۲) . لوحه‌ای چوبین که ظاهرآ لوحه گور درویش گرشاسب بوده است در این مسجد است و عبارات زیر بر آن حک شده است : « الحکیمه الواحدة القهار وفات المرحوم المفسر درویش گرشاسب ابن درویش محمد سنه تسعه و مائة بعد الف ۱۱۰۹ » (عکس شماره ۱۰۳) . بر سنگ قبری که بر دیوار مسجد نصب بود ، عبارات زیر حک شده بود : « وفات مرحوم مغفور جنت مکان کربلائی غلامعلی ولد مرحوم کربلائی ... چهاردهم نوروزماه ۱۳۲۳ » .

سر و جنگلی کهنسالی

در درویش خاک یاسل

بر کنار اراضی کشت دهکده یاسل و نزدیک به ساحل رودخانه اصلی میان اراضی ریس گردن و لاراب سر ، سرو جنگلی کهنسالی است .

امامزاده الیاس بن نزید بن امام علی النقی علیه السلام

در دهکده بل^۱ از دهکده‌های اوژروه نور^۲

بنای سابق هشت ترک بوده و گنبدی کلاه درویشی داشته است . بنا بر تقریر اهالی این بنای قدیمی بر اثر زلزله شکست برداشته بود . تمام بنا را تاشالوده و بنیاد خراب کرده بودند و عین طرح قدیمی آن بنایی از نوساخته بودند . دیوارهای هشت ترک آن به اتمام رسیده بود و طاق عرقچینی داخلی آن نیز زده شده بود و مشغول ساختن

۱- بضم باء . ۲- دهکده بل بر سامان ناحیه اوژروه و ناحیه میانرود بالای نور است و گاهی جزء میانرود بالا به حساب آمده است .

داده‌اند و مترجم آن را از زبان عربی به زبان فارسی سیدهرتضی علم‌الهی رضی‌الله‌عنہ دانسته‌اند. در غرب مسجد بقعه امامزاده یوسف، ابیار و اطاقبای دیگری نیز ساخته‌اند.

گورستان خانوادگی سلاطین استندار

بردامن تپه‌ای به نام گورستان در دهکده کمر^۱ از دهکده‌های کمر رود نور مرکز ملوک استندار را نباید تنها قلعه بلده نور یا قلاع کجور دانست زیرا ملک اسکندر بن ملک بیستون و فرزندان او در همین دهکده کمر زندگی می‌کرده‌اند. سید ظهیر الدین مرعشی می‌نویسد:

«در جمادی‌الآخر سال ۸۶۰ به قریه کمر به خانه فرزندان ملک اسکندر بن ملک بیستون که برادر ملک کیومرث مرحوم بود، نزول واقع شد... تا روز جمعه که هفت رجب و سلیح مرداده‌ماه قدیم بود، آنجا به جهت بعضی امور کلیه اقامت رفت.^۲

اگر ملک اسکندر و فرزندان او در دهکده کمر زندگی می‌کرده‌اند عادة باید هرقد ایشان را در همین دهکده جست. گذشته از این چون دره کمر رود دره‌ای منفرد و جداگانه و برکنار است و از مسیر راههای عمده نور دور افتاده است، قاعدة باشد اجساد سایر افراد این خاندان را نیز در آنجا به خاک سپرده باشند. دیگر اینکه در سایر گورستانهای بخش کوهستانی نور که از نظر نگارنده گذشته است، بناهایی استوار و پایدار برای مقابر و گورها نساخته‌اند. پس این مقابر باید متعلق به خاندانی معبر و سرشناس باشد. اینک به شرح این گورستان می‌پردازیم.

۱- کمر (بضم کاف و ميم)، ده کن دهستان کمر رود بخش نور شهرستان آمل، ۱۰ کیلومتری جنوب بلده (فرهنگ جغرافیای ایران، ج ۳). ۲- تاریخ گیلان و دیلمستان چاپ نگارنده، ص ۲۸۱.

این ایات از ابن یمین فرمودی برآن حک شده بود:
بر قسمت بالای لنگه سمت راست:

«بیا ز ابن یمین ای دوست بشنو
هرین شایسته پندرایگان را.»

بر قسمت بالای لنگه سمت چپ:
«یکی وسی و پنج است آن کزا نها
نباید بود غافل مؤمنانرا.»

بر قسمت وسط لنگه سمت راست:
«زده عشری وزان پس منزلی چند
اگر ممکن بود بیریدن آنرا.»

بر قسمت وسط لنگه سمت چپ:
«بدین مفڑای چیزی هم ممکن کم
 منت ضامن بهشت جاودانرا.»

بر قسمت پایین لنگه سمت راست:
«عمل حبیب‌ابن المرحوم حسن کمری.»

بر قسمت پایین لنگه سمت چپ:
«فی سلیح رمضان المبارک سنة تسع مايد.»

در وردی کفش کن یا همسجد و در ورودی اصلی بقعه رو به شمال نصب شده‌اند. بر پشت زیارت‌نماهه بزرگی که در حرم امامزاده است، نویسنده برای اثبات نسب امامزاده یوسف به کتاب ساختگی «بحر الانساب» تأليف ابو منحف ابن لوط بن یحيی خزاعی استناد کرده است. تصنیف این کتاب را به امام حسن عسکری علیه السلام هم نسبت

موجود آن بالغ بر ۷۰۰ سانتیمتر تمام است .
مقبره شماره سه: در جنوب مقبره شماره دو است . بنایی است به ابعاد ۲۰۰ در صد و هفتاد و پنج سانتیمتر . در قسمت بالای هر یک از اضلاع طاقچه‌مانندی ساخته‌اند . شاید کتیبه‌بنا در طاقچه بالای در ورودی بوده است . آثار گچی که بر دیوارهای این طاقچه مالیده‌اند دلالت بر محل نصب کتیبه می‌کند .
مقبره شماره چهار: در جنوب مقبره شماره سه و بر بالای بلندی ساخته شده است (عکس شماره ۱۱۲) . ابعاد آن ۱۸۰ × ۱۲۵ سانتیمتر است و در حدود یک مترو نیم از دیوار آن بر جای است . در جنوب این مقبره آثار پنج مقبره چهارگوشه دیگر دیده می‌شود . سه مقبره آنها بالاتر و در امتداد یکدیگرند و دو مقبره آن پایین‌تر و پهلوی یکدیگر بنا شده‌اند .

مقبره شماره پنج: نزدیک مقبره شماره چهار و در انخفاض دره کم عمق دامنه تیه است . مجموع مقابر شماره پنج بالغ بر نه ساختمان چهارگوش است که دوتای آنها بزرگتر بوده است . بنیاد و شالوده این مقابر برقرار است .

مقبره شماره شش: بر بازوی جنوبی تپه قرار دارد و شامل سه بنایی اصلی بوده است که فعلاً دو بنای آنها خراب شده و در حدود بیست سانتیمتر از دیوار آنها بر جای مانده است . مشخصات دیگری که بر جای مانده بدین شرح است : بنایی است از سنگ و گچ به ابعاد ۳۳۰ سانتیمتر (عکس شماره ۱۱۳) .

در ورودی آن شرقی است . بلندی درگاه ۲۳۰ و پهنای آن ۷۰ و قطر دیوار بنا ۵۷ سانتیمتر است . در بالای درگاه طاقچه‌مانندی است که ظاهرآ جای کتیبه بوده (عکس شماره ۱۱۴) . و چنانکه اهالی می‌گفتهند مردمی یهودی بتازگی سنگ‌کتیبه را که هر مرمر بوده خردباری کرده و برده است . بر بالای این طاقچه‌ای که ظاهرآ محل کتیبه بوده است و زیر لبه دیوار که به بام منتهی می‌شود ، دو مقرنس کشکولی است

در مغرب آبادی کمر ، سمت چپ رودخانه کمر رود ، بر دامنه و سرتپه‌های زرد رنگ خاکی ، گورستانی قدیمی عمومی است که تا امروز اجساد مردگان دهکده کمر را در آنجا به خاک می‌سپارند . امتداد این رشته تپه تقریباً شمالی جنوی است . آثار بنایهای چهارگوشه متعدد بر سرگورهای این گورستان است و بنایی هشت ضلعی عظیم و جسمی نیز در منتهی الیه جهت شمالی تپه است . اینک شرح این بنایها : آسیاب دهکده کمر در کنار رودخانه و دامنه شرقی تپه گورستان است . در شمال آسیاب پلی چوبین بر روی رودخانه زده‌اند از این پل و نهری که در امتداد تپه است بگذریم به اراضی گورستان می‌رسیم .

مقبره شماره یک: بنایی بوده است هشت ضلعی که درازای هر ضلع آن ۲۲۵ سانتیمتر است (عکس شماره ۱۰۸) . داخل هر یک از اضلاع طاقنماهی بوده است که پهنای آنها به ۸۰ سانتیمتر می‌رسیده است . این بنا از داخل چهارگوش است و گور یا گورهای داخل آن را برای کندوکاو زیرورو کرده بودند .

مقبره شماره دو : که درست در غرب مقبره شماره یک است بنایی عظیم و هشت ضلعی است (عکس شماره ۱۰۹) . پهنای هر یک از ترکهای هشتگانه ۳۲۰ و قطر دیوار بنا ۱۲۰ سانتیمتر است . طاقنماهی بر جدار خارجی هر یک از ترکهای است که پهنای آن ۱۵۰ سانتیمتر است . بر هر یک از جدارهای داخلی ترکهای چهار طاقنماست و پهنای هر یک ۹۵ سانتیمتر است . طاق طاقنماهای زیرین جناقی (عکس شماره ۱۱۰) و طاق طاقنماهای بالایین به سه مثلث از سه جانب ختم می‌شود که شباهت زیادی به نیم گنبد کلاه درویشی دارد (عکس شماره ۱۱۱) .

در ورودی بنا شرقی است . بلندی آن ۲۲۰ و پهنایش ۹۰ سانتیمتر است . این بنا گنبدی عرقچینی داشته که امروز خراب شده است یا خراب کرده‌اند . بلندی دیوار

جای است و از تعداد بیشتری فقط پی و بنیاد باقی مانده است.

نوح امام

در شمال آبادی کمر دامنه کوه

بنایی است ساده با دو ایوان در دو طرف شرق و غرب. در ورودی بنا در ایوان شرقی باز می‌شود. نورگیری مشبك از گچ، بر دیوار جنوبی بنا نصب بود که ظرافتی داشت.

در جوهر محله کمر بنایی ساده به نام «شاهزاده جلال کیا سلطان محمد» است که آثار تاریخی قابل ذکر در آن دیده نشد.

درویش محمد

در دهکده بردین^۱ (بردون) از دهکده‌های کمر رود نور

بنایی است ساده از سنگ و گل و بامی گل انود. ایوانی در شرق و مسجدی کوچک در شمال این بنایی است.

امامزاده محمد بن امام موسی الكاظم علیہ السلام

در شیخ محله بردین (بردون) از دهکده‌های کمر رود نور

بنایی است هشت ترک با بامی کلاه درویشی (عکس شماره ۱۱۶). فضای داخل امامزاده چهار گوش است. کنجها را با چهار گوشوار جمع کرده و فضای مربع شکل را هشت ضلعی کرده و گنبدی عرقچینی از داخل بر آن زده‌اند. در ورودی بقعه در مسجد کوچک باز می‌شود. دو فیلپا در درازی مسجد است و دو طاق ضربی مسجد که از سنگ و

^۱- بضم باء و سکون راء.

که داخل آن را رنگ سرخ زده‌اند. طرف چپ این دو مقرنس، چهار مقرنس کشکولی سفید رنگ و پس از آنها دو مقرنس قرمز و پس از آنها، چهار مقرنس سفید رنگ است. بر طرف راست دو مقرنس کشکولی بالای کتیبه، سه مقرنس سفید و بعداً دو مقرنس قرمز و پس از آنها با مقرنس بشی چهار مقرنس سفید رنگ است. مجموع مقرنسهای بدنهٔ شرقی بادو بشی بیست و یک عدد است (عکس شماره ۱۱۵). در بدنهٔ غربی نیز نظیر این مقرنسهای کشکولی دیده می‌شود. بردو بدنهٔ شمالی و جنوبی بیست عدد قرنیس بارگاهی سفید و سرخ است.

در داخل بنا در وسط هر ضلع طاقچه‌مانندی به بلندی ۱۸۴ و پهنای ۷۰ سانتیمتر است. چهار کنج بنا را با چهار گوشوار جمع کرده و بدین ترتیب بنای چهار گوش را به هشت ضلعی تبدیل کرده و گنبدی دور بر آن زده‌اند. بالای هر کنج هشت ضلعی، سنگی تیز و نوکدار تعییه شده است که به شکل مثلث متساوی الاضلاع نموده می‌شود. سفید کاری داخل بنا گچ غربالی است که با دست به دیوارها مالیده‌اند. چوبی‌ایی داخل بنا در امتداد کف طاقچه‌ها به دیوارها دیده می‌شود. طرف جنوبی و شمالی بنا، انتهای سه تیر از هر طرف بیرون است که نشان می‌دهد بنا از داخل کلاف بندی داشته است.

بام بنا دوپوش است و بالای گنبد دور عرقچینی، بامی به شکل هرم مربع- القاعده ساخته‌اند.

مقبره ۷شماره هفت: پایین تراز سه مقبره شماره شش بنا شده است. تعداد این مقابر که بالغ بر نه عدد است پهلوی یکدیگرند و همه آنها مربع شکل‌اند که فعلاً بنیاد و شالوده آنها برقرار است و بنای آنها را یکسره از میان برده‌اند.

مجموعاً در این گورستان قدیمی سه مقبره بر پا و نسبهٔ سالم است و پنجاه و نه بنای دیگر را خراب کرده‌اند. آثار دیوارهای بیست و سی سانتیمتری از بعضی بر

امامزاده ابراهیم

در زیارتگاه پایین دهکده بتیر کلا^۱ از دهکده‌های کمرود نور
بنایی است هشت‌ترک با بامی کلاه درویشی. داخل بنا چهارگوش و گنبدی
عرقچینی دارد. صندوقی چوبی در وسط بناست که مرقد امامزاده ابراهیم را پوشانده
است. در ورودی بقعه درکش کن باز می‌شود. در این کفش کن نیز صندوقی است
که معروف است مرقد خواهر امامزاده ابراهیم است.
در بالا محله بتیر کلا بنایی ساده معروف به امامزاده حاجی است.

امامزاده سپه‌سالار بن برهان بن محمد بن حسین بن امام زین العابدین علیه السلام

در دهکده سراس^۲ (سراسب) از دهکده‌های کمرود نور
بنای اصلی بقعه از خارج شش ترک است (عکس شماره ۱۱۷). کفش کن و
مسجدی متصل به امامزاده در سمت شمالی آن است. در ورودی بقعه در مسجد باز
می‌شود. فضای داخل بقعه مدور و گنبدی عرقچینی براین فضای دور زده بودند.
صندوقی تخته‌ای ساده مرقد امامزاده را پوشانده بود. این عبارات بر بدنه
شمالی آن حک شده بود:

« هذه الصندوق امامزاده انشوروان بن امام موسى كاظم عليه السلام وقف کرد
صندو [ق] را گته آقا داخوه شمس الدین ابن سیشا با خلف سیشا (؟) »
بردو طرف این کتیبه با مرکب عبارات زیر نوشته شده بود:

۱- بکسر راء و فتح سین . ۲- بفتح باء و کاف . فرنگ جغرافیای ایران
نام این دهکده را به غلط بطاهر کلا نوشته است. این دهکده را اهالی و همسایگان پیش‌تیر
(فتح باء و کسر تاء) می‌خوانند . ۳- بفتح سین، به معنی سراسیاب است .

گچ ساخته‌اند بر فیلپاها و دیوارهای اطراف متکی است. تکیدای در شمال امامزاده
است. ایاتی از هفت‌بند محتشم کاشانی بر بالای دیوارهای تکیه نوشته‌اند. تاریخ بنای
تکیه سال ۱۲۸۷ قمری است. در تکیه سنگ قبری از مرمر سفید با خطی خوش‌دیده
شد که این عبارات بر آن حک شده بود :

«هوالباقي»

تاریخ بیست و چهارم شهر محرم الحرام هزار و سی و دویسی و هشتاد و ۱۳۳۸ آقاشیخ
حیب الله بن مر حوم شیخ سعدی بن شیخ فغان بن شیخ قربان بن شیخ زال خطیب
نوری طاب ثراهם داعی حق را در قریه بردون بلبیک اجابت نموده و بجنان
جاوید خرامید .»

آقاشیخ عبدالرحیم خطیبی نوری اظهار می‌کرد که این سنگ قبر متعلق به مرقد
پدر اوست .

سنگ سیاهی بدین شرح در همین تکیه دیده شد :

«الملک لله واحد القهار»

وفات المرحومه نسبت نادعلى يوم يكشنبه چهارم تیر ماه قدیم ۱۲۴۰ .
دور سنگ صلوات بردوازده امام است .

**امامزاده محمد بن مطهر بن مهدی بن امام زین العابدین علیه السلام
در دهکده مرچ^۱ از دهکده‌های یالورود نور**

مرچ دهکده‌ای تازه‌آباد است و قدمت زیاد ندارد. چنانکه اهالی می‌گفتند سابقاً اراضی آن مرتع بوده است.^۲ امامزاده معتبر این آبادی امامزاده محمد است که بنایی است هشت ترک با بامی کلاه درویشی (عکس شماره ۱۲۰). فضای داخلی مدور و سقف آن گنبدی عرقچینی است. کفش کن ساده‌ای در جلو در ورودی بقعا است.

**امامزاده حسن بن مطهر بن مهدی بن امام زین العابدین
در دهکده مرچ از دهکده‌های یالورود نور**

بنایی است هشت ترک با گنبدی کلاه فرنگی مانند. مصالح ساختمانی بنا سنگ و گچ سردی است و از داخل و خارج سفید کاری شده است. کفش کنی در جلو در ورودی با همین مصالح ساخته و سقف آن گنبدی توسری خورده است. سنگ قبری سیاه رنگ در کفش کن بود که تاریخ ۱۲۰۲ بر آن حک بود.

بنایی ساده به نام حاجی درویش محمد نیز در دهکده مرچ بود که جنبهٔ تاریخی نداشت. قدمگاهی در شمال آبادی به نام «آقا شاپول» بود. درخت ریس^۳ کهنسالی به نام «آقاریس» بربالای کوه گچی مقابله آبادی است که آن را متبرک می‌دانند.

مسجد جامع

در دهکده یالی (یالو) از دهکده‌های یالورود نور

مسجدی است بزرگ که شش فیلپای مربع به ابعاد ۱۱۸ سانتیمتر در درازای بنا

- ۱- بفتح ميم و سكون راء .
- ۲- ظاهراً كلمه «مرچ» عربي از اين لغت گرفته شده است .
- ۳- ریس نوعی سروجنگلی است .

«عمل استاد عز[۱] لدین ابن یوسف نجّار لباسانی فی ماه ربیع الثانی سنة خمسة و سبعين و تسعمائه .»

مقبره‌ای قدیمی

در اراضی گل‌بخشان^۲ دهکده سراس از دهکده‌های گمرود نور بنایی است چهارگوش که از سنگ و گچ ساخته‌اند (عکس شماره ۱۱۸). بسامی هرم مربع القاعده داشته که بیشتر آن فرو ریخته و خراب شده است. در محل تلاقی بام با دیوارها، قرنيسه‌های کشکولی از گچ غربالی ساخته‌اند. تعداد آنها بر دیوار جلو و عقب بنا با درنظر گرفتن قرنیسه‌ای نبشی، هر یک پانزده عدد و قرنیسه‌ای دیوارهای طرفین، هر یک چهارده عدد است. ابعاد بنا ۳۷۵ و بلندی دیوار آن تا زیر قرنیسه ۱۹۰ سانتیمتر است. در ورودی بنا شرقی است، بلندی آن ۱۵۰ و پهنای آن ۸۰ سانتیمتر است. داخل بنا نیز چهارگوش است و کنجها را با چهار گوشوار جمع کرده و گنبدی عرقچینی بر آن زده‌اند. بر سه جدار دیوار داخلی، غیر از دیواری که در ورودی در آن تعییه شده است، سه طاقچه به بلندی و پهنای ۵۰ سانتیمتر ساخته‌اند. قسمت اعظم دیوار شمالی را خراب کرده بودند و کف بنا و گور صاحب قبر به قصد گنج گیری زیر رو شده بود.

مقبره‌ای دیگر

در اراضی گل‌بخشان سراس

بنایی است چهارگوش به ابعاد ۴۵۰ سانتیمتر از سنگ و گچ (عکس شماره ۱۱۹). پهنای در ورودی ۷۸ سانتیمتر و بلندی دیوارهای باقیمانده دو متر است.

- ۱- بضم گاف و فتح باء .

کاروانسرایی قدیمی

در دهکدهٔ یالو از دهکده‌های یالورود نور

دهکدهٔ یالو از قدیمترین ایام بر سر راه چارواداری نور بوده است. از تهران، معمولاً از کاروانسراهای پامنار که حرکت می‌کردند، شب‌اول رادرافجه می‌گذراندند و روز بعد پس از گذشتن از افجه بشم و دشت لار و بستک و گردنه که (کبود) به دهکدهٔ یالو که نخستین دهکده کوهستانی نور است می‌رسیدند. یالو بارانداز و شب منزل بود و به همین سبب کاروانسراهای متعدد داشت. از آن‌هاست کاروانسرایی از سنگ و گچ که بنای آن بیشتر زیرزمین است و با آن بیش از یک متر و نیم از سطح زمین بلندی ندارد. این کاروانسرا به باره‌بند زمستانی بیشتر شباht دارد (عکس شماره ۱۲۴) .

بنایی قدیمی

در دو آب دهکدهٔ یالو

بر سر دو آبی که در دهکدهٔ یالو است بنایی هشت‌ترک با بامی کلاه‌درویشی از سنگ و گچ بنا شده است (عکس شماره ۱۲۵) . این بنا از داخل نیز هشت ترک است و با گوشواره‌ایی که در کنجه‌ها زده‌اند، بدنهٔ داخلی را به شکل دایره درآورده و گنبدی عرقچینی بر آن زده‌اند. میان این گنبد سوراخی است. فاصلهٔ کف بنا تا این سوراخ ۴۷۰ سانتیمتر است. در اضلاع هشتگانه از خارج طاق‌نمایی به پهنای ۸۵ سانتیمتر ساخته‌اند. دو نورگیر کوچک در دو ضلع جنوبی و غربی بر بالای ترکهای است. در جدار ترکهای داخلی نیز طاق‌نمایی نظری جدار خارجی است. پهنای هر یک از ترکهای بیرونی ۱۸۰ سانتیمتر است. آبروها یا قرنیس‌های کشکولی مانند بر بالای

در وسط ساخته شده است. فاصلهٔ میان فیلپاها ۲۳۰ سانتیمتر است. محراجی گچکاری دارد که سوره مبارکهٔ سور اطراف آن گچ بری شده است و بر یکی از فیلپاها نیز بسمله، با خط ثلث جلی گچ بری شده بود. در طرفین محراج دو پنجره است و در درورودی مسجد در کنار یکی از طاق‌نمایی جنوبی است. در سال ۱۲۳۰ این مسجد تعمیر و هرمت شده است. سقف قسمتی از بنای مسجد ضربی، و بالای هردو فیلپا و دیوار پهلو، سقفی گنبدی زده‌اند.

اماوزاده صالح و محسن و حسین

در تکیه دهکدهٔ یالو از دهکده‌های یالورود نور

بنای تکیهٔ یالو نسبهٔ قدیمی است. متصل به یکی از شاهنشینهای تکیه، در ورودی اماوزاده است که رو به مشرق گشوده می‌شود. داخل بنا هشت ترک و داخل هر ترک در گاهی است که طاق در گاهها را جمع کرده و گنبدی دور از داخل بر فضای داخلی بقیه زده‌اند. با میرونی کلاه درویشی است و بدنهٔ آن هشت ترک است (عکس شماره ۱۲۱) .

سقاخانهٔ مشبك چوبینی کار کر بلائی حمزه سراسی که ظرافت زیاد دارد در این تکیه است. این سقاخانه در دوران منتخب سلطان از چوب سور (سروجنگلی) ساخته شده است (عکس شماره ۱۲۲) .

علم تکیه نظیر علمهایی است که در تهران دیده می‌شود و شباhtی به علمهای گیلان نداشت (عکس شماره ۱۲۳) .

از کشش کن نیز دری به بقعه دارد . این در دولنگه و هر لنگه از الواری یک پارچه ساخته شده است . بلندی آن ۱۴۰ و پهنای آن ۷۳ سانتیمتر است . بر هر دولنگه گل و بوتهای ظریف کنده کاری شده و از ظرایف هنری بخش نور به شمار می رود . این عبارات بر آن حک شده بود :

برلنگه سمت راست :

امر با تمام هذه العماره

کیاذلابن کیاشمس الدین آربيع

عمل استاد خوشة ثام

ابن استاد عالادین لباسانی .

برلنگه سمت چپ :

متولی آستانه هولا نا سلیمان

ابن هولا نا هر دی غفرذ نوبه

فی تاریخ غرہ ذی قعده

سنه تسعمائی و تسعین

داخل بنای چهار گوش است که چهار گوشوار جمع کرده و گنبدی مدور بر فضای داخلی زده است .

بر اثر بادی که در خرداد ماه ۱۳۴۶ وزیده بود ، قبه مسین گنبد افتاده بود (عکس شماره ۱۲۹) ، این عبارات با خطی بد بر آن حک شده بود :

« عمل استاد عالادین رودگر تاریخ رجب سنه ست عشرین تسعین ». «

امامزاده دیگری در داغ محله هتر است که شامل اطاقی ساده و ایوانی در جلو آنست .

ترکها در محل اتصال بام ساخته اند . رنگ داخل پاره ای از آنها تا امروز سرخ بود . بنا از داخل سفید کاری با گچ غربالی است که با دست مالیده اند . بنا بر گفته آقای کریم صدیق بهزادی این بنا هرقد کاوس بن کیومرث بن بیستون است و کتیبه ای داشته که این کلمات بر آن حک بوده است :

« کیکاووس بن کیومرث بن بیستون شیعه و محب حضرت علی بن ابی طالب . »

امامزاده

در دهکده ورزن^۱ از دهکده های یالورود نور

بنایی است مدور از سنگ و گچ با گنبدی مخروطی (عکس شماره ۱۲۶) . در ورودی ساده و تخته ای است و صندوقی تخته ای ساده مسقد را پوشانده است . در دامنه کوه متصل به این بقعه گورستان و آثار دهکده ای قدیمی است . نزدیک به اراضی « لاراب سر » در دهکده ورزن گورستانی است که مردگان را با تابوت به خاک سپرده اند .

امامزاده محمد و امامزاده ابراهیم پسران امام موسی الكاظم علیه السلام

در دهکده هتر^۲ از دهکده های یالورود نور

بنای اصلی بقعه شش ترک است و بامی کلاه درویشی شش ترک کوتاه دارد (عکس شماره ۱۲۷) . این بنا در کنار یکی از شاهنشینهای تکیه دهکده است . از این شاهنشین دری کوچک به کفش کن بقعه باز می شود . بلندی این در ۱۲۰ و پهنای آن ۷۰ سانتیمتر است (عکس شماره ۱۲۸) . این عبارات بر آن حک شده است :

برلنگه چپ :

« بن ابراهیم درزی سنه عشرين تسعين ». « صاحبه و مالکه نجم الدین ». ۱- بفتح واو و سکون راء و فتح زاء . ۲- بفتح هاء و تاء .

باقي بنهاها و آثار تاریخی یالورود

۱- بر بالای کوهکهو (کبود) که آبریز جنوبی آن به طرف لار و آبریز شمالی آن جزء مازندران است، آثار دیواری بسیار قدیمی است که به نام «سد رستم» یا «سد نوشیروان» معروف است. می‌گویند این دیوار را از سنگ و سرب ساخته بوده‌اند و پهنه‌ای آن به اندازه‌ای بوده که یک گاری می‌توانسته بر بالای آن حرکت کند. این دیوار به دیوار مازیاری نیز معروف است، ممکن است مازیار آن را تعمیر و مرمت کرده باشد.

۲- دو غار درپای کهو (پایین گردنه کبود) طرف مازندران است و ظاهراً از غارهای محل زندگی انسان اولیه است.

۳- آبشاری در شرق این غارها است. خط ناصر الدین شاه و صدراعظم با مرکب چاپ بر لوحه سنگی نزدیک این آبشار تا چندی پیش خوانده می‌شد.

۴- در کوه پلک در شمال آبادی یالو، دخمه مانندی است که استخوان فراوان آدمی، کوزه، سرنیزه، پیکان و آتشدانهای گلی و فلزی در آن یافت شده است.

۵- گورستانی در جنوب آبادی یالو میان فتح آباد و نظیر باغ است. مردگان را در این گورستان راست نشانده‌اند و اطراف آنها را گچ گرفته‌اند.^۱

بقعه شیخ سلطان احمد

در بلده از دهکده‌های میانروه بالای نور

بنایی است هشت ترک و بسیار بلند (عکس شماره ۱۳۰). پس از بنای امامزاده یوسف در دهکده کلیک، این دومین بنای بلند خاک نور است. پهنه‌ای هر یک از

۱- این اطلاعات را آقای کریم صدیق بهزادی در اختیار نگارنده گذاشتند.

ترکهای داخلی آن ۲۶۵ سانتیمتر است. در جدار ترکهای داخلی دو طاقمنا بر روی یکدیگر ساخته‌اند که پهنه‌ای آنها ۱۱۸ سانتیمتر است. در طاقمناهای بالایین که در چهار جهت اصلی قرار می‌گیرند، چهار نورگیر مشبك چوبین تعییه شده است. بسام بنا از خارج کلاه درویشی و از داخل گنبدی عرقچینی است. بر کمر بندگنبد داخلی با مرکب یا رنگ سیاه حاشیه‌بندی کرده‌اند. در داخل گنبد درجهت شمال و جنوب، دو نقش شیر و خورشید را با گچ، بر جسته کاری کرده‌اند و در جهت شرق و غرب دو نقش شیر است که ماری به کمر و پاهای او پیچیده است. شیر کمر گاو را گرفته و مار که سر گاو کوهی دارد، کمر شیر را بدندان گرفته است. دمهای شیرها نیز شباهت به گاو کوهی دارند. بالای طاقمنای جنوبی با خطکوفی چهارگوش (کسوی بنایی) دوبار نام محمد و داخل آن چهار بار نام علی را گچ بری بسیار ظریف کرده‌اند. صندوق مرقد در جنوب غربی بنای اصلی است. این نوشته‌ها بر بندۀ شمالی آن حک شده است:

«ناد علیاً مظہر العجائب - تا - یاعلی یاعلی یاعلی
بانی و باعث قبر حضرت شیخ احمد نوری آقا ورداسف سراج متولی آستانه
شیخ حسین و شیخ شریف عمل استاد ابراهیم و محمود ومظفر فی تاریخ
ذوالحجہ سنّة ۱۱۰۲.»

برسمت چپ همین کتیبه:

«البته تمام شد بدست استاد علی گرشاسف و منوچهر واستاد حسین پوشگر
کاردگر.»^۱

بردو سنگ قبری که در حرم بود سال‌های ۱۱۴۲ و ۱۲۰۸ خوانده شد.

۱- اختصار اینکه این اعلام پس و پیش خوانده شده باشد می‌رود.

مسجد جامع بلدة نور

مسجدی است که در درازای آن سه فیلپا ساخته و تشکیل چهاردهنه داده‌اند که بر هر قسمت از دهنده‌ها طاقی مدور زده‌اند. متن بنا سنگ و آهک است و روکار را سفیدکاری کرده‌اند. در این مسجد هنبری از سنگ سیاه یاک پارچه است که درازای آن ۱۵۰ و پهناش ۸۰ سانتیمتر است و دارای پنج پله اصلی است. عباراتی بر آن نقر شده بوده است که به علت مرمت و روکشی باسیمان، از میان رفته و بهیچ وجه قابل خواندن نیست. بالای سر منبر این عبارات بر دیوار نوشته شده بود:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا أبا عبدِ اللهِ ادرِكْنِي درزمان تولیت عالمیجناب فضاً ایل مآب شیخ اسماعیل بدستیاری استاد اللَّهُدَاد توائی^۱ به اتمام رسید سنه ۱۷۷۰ء».

بر بالای محراب کتیبه زیر بارگ سیاه نوشته شده بود :

۱۳۴۳ ماه، سلطان احمدی و بسته‌دار استاد یحیی سلطان احمدی و استاد علی‌اصغر گرجی اتمام یافت شهر رمضان ۱۳۷۴ خرداد

فانوس بسیار زیبا از سقف مسجد آویخته است که اضلاع آن از چهار مربع و هشت مثلث تشکیل شده است که طرحی زیبا و عجیب است (عکس شماره ۱۳۱). براین هر بعها و مثلثها گل و بوتهای زیبایی ترسیم شده است . بر قسمت بالا و پایین

نرديك مسجد جامع سنگ قبری سیاه نگ به درازای یک مترا و پهناي ۳۲ و قطر

۱- نوا از دهکده‌های زیبای بالا لاریجان است.

۲۵ سانتیمتر است. بر حواشی آن صلووات بر دوازده امام و در متن ابیات زیر حک شده است:

« از جور زمانه صد هزاران فریاد و ز پستی چرخ و از فلک صد بیداد
 قاهر علی ییگ غیر جاوشلو چون گشت ازین دارفنا بی بنیاد
 دل کر غم او چو لاله پر خون شد داغ دگر آورد بر آن داغ نهاد
 تاریخ شهر محرم الحرام سنه ۹۷۹ ».

تکیه پالای پلد و مسجد مستحصل به آن

بنایی است چهار ضلعی ساده. بر دیوار همیشگی که در غرب تکیه است کتیبه زیر «سنگ حک شده و نص گردیده است :

« هوالوافض على الضمير وقف صحيح و شرعی نمودند عالیجاهان
مقربی الخاقان میرزا اسدالله و محمدوزکی خان خواجه نوری یکباب مسجد و
مدرسه و تکیه و سقاخانه و دکاکین جدیدالبنای واقعه در بلکوک محروسة
نور من فهستانات دارالمرز مازندران خفت بالنصر والامان را و تولیت
هوقوفات مزبوره را بشرایطی که دروقفناهیچه جداگانه علیحده مرقوم است
بعالیجنباب خیر الحاج حاجی عبدالمحمد نوری مفهوض داشتند قد اجرت

الصيغة الواقعية في شهر ذي الحجة الحرام سنة ١٤٣٥هـ .
تكشّف مقابل مسجد را حاجی، میرزا بھی خان ساخته است . در سال ۱۳۱۸

۱- محمد ذکی خان و میرزا اسدالله خان از اقارب مرحوم حاجی میرزا یحیی خان برادر کوچک میرزا آقاخان صدراعظم نوری هستند. ۲- حاجی عبدالمحم德 نوری پدر زن ناصرالدین شاه است. دختر حاجی به نام صفیه سلطان عنبر خانم بود که ناصرالدین شاه از قصبه بلده به عقد خود در آورده بود. ۳- برادر کوچک میرزا آقاخان صدراعظم نوری است.

« عمارت اجداد میرزا آفخان است (عکس شماره ۱۳۳) »^۱ ولی باید گفت که این عمارت را خود میرزا آفخان ساخته و سایر برادرها که هفت تن بودند در جوار آن ساخته‌انهایی ساختند . برادر معروفتر حاجی میرزا یحیی خان بود . این بنها و اراضی اطراف آن پس از مرگ اینان به دست دو دختر افتاد . آقایان محلی این دو دختر را به خانه خود راه ندادند و غاصبانه در آنجا نشستند . مرحوم امیر مصدق این محل را به اعلیحضرت فقید رضا شاه کبیر فروخت . شاهنشاه آریامهر اعلام فروشن آنجا را دادند . احمدعلی خان بهزادی آنجا را خرید و بنها را یکسره خراب کرد .^۲

قلعه پولاد یا قلعه نور

قلعه پولاد که در کتب تاریخی به نام قلعه نور شناخته می‌شود ، در شمال قصبه بلده ، بر بالای پوزه کوهی که رو به جنوب است ، بنا شده است (عکس شماره ۱۳۴) . دامنه غربی این پوزه به صفر کلا تنگه و دامنه شرقی آن به پولاد تنگه منتهی می‌شود . دروازه قلعه پایین پوزه کوه ، بالای خانه‌های مسکونی بلده تا امروز برجای است (عکس شماره ۱۳۵) . می‌گفتند تخته پل قلعه از این دروازه تا نزدیک امامزاده اسمعیل می‌رسید . روزها آن را می‌انداختند و اول غروب با زنجیرهایی که داشت ، به طرف دروازه می‌کشیدند و جمع می‌کردند . بنای قلعه شامل سه قسمت اصلی است و بارویی اطراف آن است (عکس شماره ۱۳۶) . بر جهای متعدد در هر قسمت بارو به چشم می‌خورد (عکس‌های شماره ۱۳۷ و ۱۳۸ و ۱۳۹ و ۱۴۰) . قطر دایره هر یک نسبت به پهنایی که بر آن بنا شده مختلف است . بیشتر بر جهای اصلی تا امروز باقی است و پاره‌ای به بلندی هفت هشت هزار می‌رسد .

۱- عکس شماره ۱۰۰۵۱ کتابخانه مرکزی دانشگاه تهران .
۲- این اطلاعات را آقای خانباخان سلطانی نوری در اختیار نگارنده گذاشتند .

شمسي براز زلزله خراب شد و ساکنان با هزینه خود تجدید بنا و تعمیر و مرمت نموده اند .

اماهزاده اسمعیل

در محله بازار قصبه بلده نور

بنای بقعه زیاد جنبه تاریخی نداشت . در رود دلنگه‌ای داشت که هر لنگه یک پارچه بود . نگار اصلی کنده کاری در شش ضلعی بود که از میان ستاره‌ای در آورده بودند . این عبارات بر آن حک شده بود :

بر بالای لنگه سمت راست :

« ولیکن خداوند بالا و پست . »

بر بالای لنگه سمت چپ :

« بعضیان در رزق برکس نیست . »

بر پایین لنگه سمت راست :

« ای درت کعبه ارباب نجات . »

بر پایین لنگه سمت چپ :

« قبلتی و جهات فی کل صلات . »

خانه میرزا آفخان صدراعظم نوری

در قصبه بلده نور

بنایی است ساده بر دو طرف حیاطی بزرگ ، پنجره‌های ارسی بسیار زیبا و پر کار که شیشه‌هایی رنگین دارد (عکس شماره ۱۳۲) . عمارتی که در ربيع الثانی سال ۱۲۵۶ قمری ناصرالدین شاه در آن بوده و در کنار آن اردو زده است ، غیر از این بناست . با اینکه زیر عکس آلبوم ناصرالدین شاه ، به خط خود او نوشته شده است

آب قلعه از چشمۀ مرتع ملز بـ گنگ (تبوشه) به قلعه سوار می شده است و مردم هر وقت گنگی برای حمام بخواهند ، به قلعه می روند و گنگهای قدیمی را بیرون می آورند و به کار می برند . در صفر کلاتنگه نیز چاه آبی بوده که بر سر آن بنایی مستحکم با باهی گنبدی ساخته بودند . پلاکانی از قلعه بدین بنا ساخته بودند و در موقع ضروری از آب این چاه استفاده می کردند . از صفر کلاتنگه به پولاد تنگه در دل سنگ نقابی کنده اند . ظاهرآ از ارگ قلعه (عکس های شماره ۱۴۱ و ۱۴۲) نیز راهی بدان نقاب بوده است و در موقع لزوم برای فرار از این نقاب استفاده می کرده اند .

باغ و عمارت ملک کاووس معروف به باغ نو در بلده نور

باغ و عمارت ملک کاووس را برادرش - ملک اسکندر - دوبار ویران کرد . یک بار در رجب سال ۸۶۰^۳ و بار دیگر در ذی الحجه سال ۸۶۷ . میر ظهیر الدین شرح خرابی بار دوم را چنین نوشتند :

«جناب ملکی ما بـ ملک اسکندر با برادرزاده ها و اهل ملک خود باغ ملک کاووس که آنجا (بلده) ساخته و به انواع ثمار آن را آراسته و عمارت مرغوبه احداث نموده بود مجموع را ویران ساخت و عمارت را هنگدم گردانید و هیزم بسیار از آن چوبهای عمارات و درختان میوه جمع شد .»^۲

چهل دختران

در اراضی گشتزار بلده معروف به سراپرده

از آثار قدیمی چهل دختران که ظاهراً گورستانی قدیمی بـ بوده است ، سنگ قبری بزرگ و سفیدرنگ با خالهای سیاه بر آن دیده شد . درازای این سنگ ۱۳۰ و پهنای آن ۸۰ و قطرش ۲۵ سانتیمتر است و نظیر سنگهایی است که در گورستان پل دیده می شود . این کلمات با خطی درشت بر آن حک شده بود :

«هذا القبر المرحوم المغفور .»

باقي به علت فرسودگی و فرو ریختگی خوانده نشد .

بر سر تپه‌ای در اراضی سراپرده بنایی چهار گوش از سنگ و گچ بود که فعلاً خراب شده یا خراب کرده اند . در حدود یک متر از چهار دیوار آن برجای است . ابعاد بنا ۲۶۰ و پهنای طاقمناهای داخل اضلاع ۱۲۰ سانتیمتر است . در آن غربی و پهنای آن ۷۵ سانتیمتر است . در طاقمناهای این محل ، روی سفید کاری ، گچ را با رنگ سرخی مخلوط کرده و ماله کشی کرده بودند .

خرابهایی از سنگ و گچ نزدیک همین مقبره است که به نام حمام معروف است .

گنبدی در پولاد تنگه

هنگامی که راه این تنگه را روبه بالا می رویم ، طرف دست راست ، بر سر کوهی منفرد ، بنایی است که از خارج هشت ترک و از داخل چهار گوش است . در ورودی آن شرقی است و در حدود دو متر از دیوار غربی بر جای است . پهنای هر یک از اضلاع داخلی ۲۸۰ سانتیمتر است . بر جدار هر یک از اضلاع طاقمنایی به پهنای ۷۵ سانتیمتر است . داخل طاقمناهای را پس از سفید کاری ، ماده قرمز رنگی داخل گچ ریخته و

- ۱- از صفر کلاتنگه که بالارفته ، راهی به طرف دست راست به گردنه قرق و ورازان و شاه ناجر و شهر کجور می رود . دو آب بالاتر از این راه به نیتل و دو آب بالای آن به پول کجور راه دارد .
- ۲- تاریخ گیلان و دیلمستان میر ظهیر الدین ، چاب نگارنده ، ص ۲۸۲ .
- ۳- تاریخ گیلان و دیلمستان ، چاب نگارنده ، ص ۳۰۷ .

قسمت بالای سنگ :

« فرموده کد خدا جمشید کوس ». ^۱

در وسط سنگ :

« باتمام رسانید عمارت زرین کیا سلطان کد خدا جمشید ». بر حاشیه های سمت راست و پایین و سمت چپ :

« ز اهل قبر دردم این ندا در گوش جان آمد »

که می گفت خانه ای داریم اینجا میتوان آمد ».

چنان که نوشتہ این سنگ حاکی است، سنگ اتمام بنای زرین کیا سلطان است که به فرموده کد خدا جمشید کوس بنا شده است. چون احتمال می رود که این سنگ در همین محل بوده و از جایی دیگر بدینجا آورده است، می توان به این نتیجه رسید که این سنگ اتمام بنای همین امامزاده است که مدفن زرین کیا سلطان بوده و امروز امامزاده عبداللہ شده است.

از بلده که به دهکده چل می آمدیم از دهکده های زرین کمر و کوس محله گذشتم در کوس محله بنای محقری با باه گلی بود که به نام امامزاده سام شهرت داشت. مسجد کوچکی متصل به امامزاده بود که قسمت پایین دیوارهای آن سنگ و کج بود و شکل ظاهری بنا قدیمی به نظر می رسید.

امامزاده محمد بن امام موسی الكاظم علیه السلام
در دویلات^۲ از دهکده های میانرود نور

بنایی است ساده با بامی گلی در میان آبادی دویلات. دو درخت ریس کهنسال

- ۱- کوس محله از دهکده های میانرود نور مسکن و مأوای این خاندان قدیمی است.
- ۲- بفتح دال و کسر و او. لات به معنی زمینهای کنار رودخانه است.

روکش رنگینی بر سفید کاری کشیده اند. بر جدار ترکهای خارجی نیز طاقمناهایی که به پهنهای ۸۵ سانتیمتر است دیده می شود.

گنبدی در مرتع کلین دره ^۱

این گنبد بر سر راه بلده به ورازان و در یک سوم راه گردنه قرق^۲ است. بنایی است هشت ترک با بامی گنبدی عرقچینی از سنگ و گچ (عکس شماره ۱۴۳). پهنهای اضلاع داخلی ۱۳۰ سانتیمتر است. بر جدار هر ضلع طاقمنایی بسه پهنهای ۸۰ سانتیمتر و بلندی دو متر است. حاشیه طاقمناهای با گل اخرا یا رنگ دیگری حاشیه کشی شده است. بنا از داخل هشت ترک و در هر ترک یک طاقمنا با طاق جناحی است (عکس شماره ۱۴۴).

امامزاده عبداللہ بن امام زین العابدین علیه السلام
در دهکده چل^۳ از دهکده های میانرود نور

بنای بقیه از داخل و خارج هشت ترک است (عکس شماره ۱۴۵). سقف داخل، گنبدی عرقچینی و بام آن کلاه درویشی است. کفش کن کوچکی جلو امامزاده است که در ورودی آن به طرف شمال است. مسجد کوچکی در پهلوی کفش کن و در طرف شرقی آن بنا کرده اند. متن بنا از سنگ و گچ است.

سنگی بزرگ و چهار گوش دهنده که بالای آن قسمتی اضافی دارد، نزدیک به بنای بقیه است. این عبارات بر آن حک شده است (عکس شماره ۱۴۶) :

- ۱- بضم کاف و کسر لام و سکون یاء . برای رسیدن به مرتع کلین دره از مراتع دیزه بن (بضم باء) ، خوش (بفتح خاء) ، دیودارنو ، رشیدی سره (بفتح سین) ، پرشیان چشم (بفتح پ و الف و سکون نون و ضم جم) باید عبور کرد .
- ۲- بضم قاف و راء .
- ۳- بکسر ج .

کتبیہ ای پر سندھ

در محلی به نام پیت حمام سو

در طرف دست چپ رودخانه دویلات، کوهی به نام «سرخ کمر»^۱ است که درست رو بروی کوهی است که قلعه گلپیر بر آن بنا شده است. در محلی از این کوه به نام «پیت حمام سر»^۲ کتیبه‌ای رو به مشرق بر سنگ به این شرح کنده شده است (عکس شماره ۱۴۸) :

«خسرو فرهاد قوه آن بذاتش ذونسو»^۲

شاه کاوس کیوہ سرث ابن سلطان سسو

هشتاد و هشت و چهل از هجرت صدررسل

کند بتوفیق خدا این کوه چو کوه بیسو»^۴

پلی قدیمی

پایین دهکده و لاشد از دهکده‌های هیانروز نور

پایین دهکده ولاشد پلی که طاق آن از آجر و گچ است بردوکمر بزرگ ساخته‌اند. بالای پل را باستگ و گچ پوشانده‌اند (عکس شماره ۱۴۹).

امامزاده محمدبن ابی بکر بن علی بن ابی طالب علیہ السلام
در دهستان کلا از دهستانهای میانور و بالای نور

بنای اصلی بقعه بنایی است هشت ضلعی با بامی کلاه درویشی که سوراخهایی در جدارهای این بام دیده می‌شود و در یکی از جدارها سوراخی بزرگتر برای ورود به

۱- بکسر خاء . ۲ - ۳ - ۴ - معانی لغات قوافی روشن نیست . مالک کاووس روز سهشنبه چهاردهم شوال سنه احادی وسبعين وثمانائه ۸۷۱ فوت شد (تاریخ گیلان و دیلمستان میر ظهیر الدین ص ۳۱۴) .

در زمینهای گورستان اطراف امامزاده است. جلو در ورودی بقیه کوشکی است که سنگ قبر نسبه قدیمی در آن بدین شرح دیده شد:

«الحاكم^{هـ} الواحد القهار» وفات المرحوم المغفور^{الى رحمة الله} درويش زرينكمرو^{لـ} مظفر باغبان^١ ومادر زوجة اوپرى بنت حسين كمانگر تحریرا في شهر ذوالحجۃ ١٤٧٨ھ.

«الحاكم الله الواحد القهار وفات المرحوم المغفور له المبرور الى رحمته الله تعالى درويش شاهيبيك ابن زرينكنكر سنة ١١٠١»

«الحكم لله الواحد القهار وفات المرحوم المغفور له رحمت الله تعالى درويش ميرزا ابن زرينكمير سنة ١١٥٠».

قلعةَ الْكَلْبَيْر

بالای کوه گلپیر که در شمال دهکده دویلات و در طرف راست رودخانه است، آثار قلعه‌ای کهنه باقی مانده است (عکس شماره ۱۴۷). این کوه بلند و گنبدی شکل است و سنگهای دامنه آن به شکل پله‌های طبیعی در آمده است. بالای آن چنانکه سید حسین کدخدای دویلات اظهار می‌کرد آثار حمام و برج و بارو است. گورستان کهنه‌ای نیز بر بالای کوه، در اراضی این قلعه است. آب مصرفی ساکنان قلعه از چشمه ایستا^۳ با گنگ (تنبوشه) به قلعه می‌آمده است.

۱- باغبان از خاندانهای قدیمی ساکن در رویلات هستند. در دو سنگ دیگری که در
کفش کن امامزاده بود واطراف آن را گچ کشیده بودند و متن سنگ درست خوانده نمی‌شد،
کلمه باغبان در هر دو روشن خوانده می‌شد. ۲ - بضم گاف و کسر لام .

٣- بكسـر الـف و لـام و تـشـدـيد سـين .

فضای میان گنبد زیرین و بالایین ساخته‌اند (عکس شماره ۱۵۰) . در محل اقبال
ترکیاب هشتگانه به بام کلاه درویشی قریس مانندی است که از مقرنسهای مستطیل
شکل ساخته شده است . مقابله در ورودی بقعه یک کفش کن یا پیش‌صحنی است . از
این کفش کن دری به حیاط جلو کفش کن باز می‌شود . یک طرف این حیاط تکیه
است و اطاقه‌ای برای استراحت زوار در اطراف حیاط است . یک کلاه فرنگی تابستانی
نشین که ظاهرآ تخت تعزیه خوانی است در وسط حیاط است .

داخل بقعه نیز هشت ترک است و در هر ترک یک طاق‌نما به پهنای ۸۵ سانتیمتر
تازیر طاق ساخته‌اند . پهنای هر یک از اضلاع داخلی ۱۷۰ سانتیمتر است . طاق
بقعه بسیار بلند و نظیر طاق‌های بقعه شیخ‌سلطان احمد در بلده و امامزاده یوسف در
کلیک است . طاق از داخل عرقچینی است و بارنگ ، گل و بوته بر آن نقاشی
کرده‌اند . در اصلی بقعه به طرف جنوب شرقی باز می‌شود .

بر در ورودی بقعه که در این وقت به سرقت رفته و پس از کشمکش‌های زیاد
پیدا شده بود و به تهران برد و بودند در هوزه ایران باستان بدان دسترسی پیدا شد .
این در کنده‌کاری نبود و ارزش زیاد نداشت .

این دو بیت بر آن حک شده بود :

« من غلام علی عمرانم
خاکپای شه خراسانم
پیرو احمدم محمد نام
گرچه نجّاری ازلواسام »
در وسط بنای اصلی ، صندوقی چوبین مرقد امامزاده را پوشانده است . این
صندوق را از نظر ظرافت و پرکاری باید یکی از شاهکارهای هنری ایران دانست .
بدنه شمالي صندوق شامل سه قسمت یعنی سه مربع مستطیل است ، بر قسمت
راست مربع مستطیل سمت راست (عکس شماره ۱۵۱) :
« الله لا اله الا هو الحى القيوم - تا - الارض من ذى . »

بر قسمت بالای همین مستطیل :

« الذى يشفع عنده الا . »

قسمت سمت چپ همین مرربع مستطیل :

« باذنه يعلم ما بين ايديهم و مخالفهم - تا - السموات والارض . »

قسمت پایین همین مرربع مستطیل :

« ولا يؤده حفظهما و هو العلى العظيم . »

قسمت وسط همین بدنه تمام کنده کاریهای ظریف بر پاره‌های چوب است که
تمام آنها را کم و زبانه کرده و جفت‌گیری نموده‌اند (عکس شماره ۱۵۲) .

پایین مرربع مستطیل وسط این کلمات با خط خوش نستعلیق حک شده است :
« عمل علاء الدين بن محمد نجّار لباسانی عفان سیّأتمها . »

عباراتی که بر قسمت مرربع مستطیل سمت چپ حک بود :

بر قسمت دست چپ این مرربع مستطیل (عکس شماره ۱۵۳) :

« اللهم صل على سيدنا ونبينا محمد وآلـهـاجمعين وسلام تسلیما دائمـاً
ابداً كثیرـاً . »

بر قسمت پایین همین مرربع مستطیل .

« بر حمتك يا ارحم الراحمين . »

بر حاشیه سمت راست همین مرربع مستطیل :

« رصينا قسمة الجبار فینا
فان المـالـ يـقـنـىـ عـنـقـرـیـبـ . »

لـنـاعـلـمـ وـلـاعـدـاءـ مـالـ . »

قسمت بالای همین مرربع مستطیل :

« وـانـالـعـلـمـ باـقـ لـاـيـزالـ . »

بر حاشیه بالای بدنه شمالي صندوق :